

מ"ת 7258/01 - מדינת ישראל נגד מוחמד סמיה (עוצר)

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 7258 מדינת ישראל נ' סמיה(עוצר)
תיק חיזוני: 133-14914-0-5130-

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשו
הمحكمة מדינת ישראל
נגד
المُشيّب مُحَمَّد سَمِيْحُ (عَزِيزٌ)

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

בנוגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות לדירת מגורים, גנבת רכב ונחיגה ללא רשות.

על פי הנטען בכתב האישום, נכנס המשיב לבתו של המתלון במושב נחלים בשעת לילה שבין חצות לשש בבוקר ב-13.12.30, דרך חלון המטבח שלא היה נועל, גנב מהבית את מפתחות הרכב מסוג טויטה השיר למטלון, לאחר נמק נכנס לרכב, הסיר את כסוי הפלסטייק של הוגה ומערכת ההוצאה והצליח להניע את הרכב. המשיב נהג ברכב לכיוון מחסום אייל, עד שנצפה ונעצר ע"י שוטרים.

הסניגור טען לגבי עצמת הראיות לכואורה וכיוצא מכך, ביקש לשחרר את המשיב בערבותות כספיות שיבתו התיצבותו.

לאחר שעניינו בחומר החקירה אני קובעת כדלקמן:

מתקיימת חזקה תקופה של המשיב ברכב הגנו, לאחר שנטאפס בcpf כשהוא נהג ברכב בשעה 06:30:06 בכביש 5504 מכיוון מערב למזרח, אחרי רכב אחר ששימש כموبيل, כאשר הרכב נגן לכל היותר מספר שעות קודם לכן ממושב נחלים.

הרכב נמצא כשלילו סימני פריצה במערכת ההנעה, והמשיב נמצא נהג ברכב בנסיבות מחשידות, כשל ידו הימנית עמוד 1

בלבד (!) כפפה. המשיב התנגד למעצר והוא צריך להפעיל כח כדי להשתלט עליו.

גרסתו של המשיב בחקירה למשיכו ברכב הגנוב הייתה כי בvisor הגע וחיכה ליד מעבר טיביה כדי לעבוד, ומאן דהוא שאינו מכיר ולא ידע לתת כל פרטי התקשרות אליו, אמר לו שעשה תאונה ברכב אחר, הצבע בפניו על רכב הטוויטה שהיא מונע, וBIKE ממנה להסיע אותו למיחסום אייל, כדי שם יפגש אותו שוב. נסע לדבריו לחצי ק"מ ואז נעצר. כשנשאל כיצד היה פוגששוב את אותו בחור במיחסום, השיב כי אמר לעצמו שאם הבוחר יגיע טוב ואם לא - יקח את הרכב וימכור אותו בשטחים. מדובר בגרסה תמורה, בלתי סבירה על פניה ואין בה כדי להקים ספק סביר הפועל נגד החזקה התכופה והמסקנה הנובעת ממנה.

עוד יש לציין, כי בתרגיל חקירה בו הושאר המשיב לבדו יחד עם מי שנחישד כנהג הרכב המוביל, ואשר שוחרר בתום החקירה מהuder ראיות מספיקות, אמר הלה לנוהג הרכב המוביל "למה שיקרת אותי, מה אתה רוצה להפיל הכל עלי?". בחקירהו הוציאו לו התיעוד המצלום והМОקלט, אך טען כי אינו מכיר את האדם עמו שוחח. לעומת זאת החשוד الآخر אישר בחקירהו כי פגש את המשיב בסמוך למיחסום והדריך אותו איך להגיע למיחסום אייל לכיוון קלקליה, בכר שנסע לפניו.

הסניגור טען לגבי אי הימצאות ט"א של המשיב בבית שנפרץ, והuder מפתחות הרכב, אשר לכואורה לא נתפסו ברכב בעת תפיסתו ע"י המשטרה. נתונים אלה יוצרים לדעתו ניתוק בין נהיגת הרכב לבין ההתרצות בבית המגורים ובגינבת המפתחות.

אין בנסיבות שהועלו ע"י הסניגור כדי להחיליש, בשל הראיות לכואורה, את המסקנה העולה מהחזקת התכופה ומהuder הסביר של המשיב לניגתו ברכב בנסיבות המחשידות המתוארות. העובדה כי הרכב הונע ע"י פעללה מאולתרת כלשיי במנגנון ההנעה, וכי המפתח כל הנראה לא נמצא ברכב, אין בה לומר שהרכב לא נפתח באמצעות המפתח שנגנב מהבית, שהרי לא נמצא סימני פריצה במנועו או דלתות הרכב או בחלונותיו. יתרון כי החבלה במנגנון ההנעה נועדה להתגבר על קוד שלא היה בידי הפורץ.

גם אם עלה בסופו של יומ ספק סביר בעניין מעורבותו של המשיב בהתרצות ובגינבת המפתחות, הרי שיורשע לכל הפחות בעבירות של קבלת נכס שהושג בפשע, נהיגה ללא רשות וכניסה לישראל שלא כחוק.

מדובר בעבירות חמורות המסכנות הן את בטחון האזרחים הננים את שנותם וביתם נפרץ באישון ליליה, והן את בטחון המשתמשים בדריך, החשופים לניגתו ברכב מורשת של המשיב בוגב, למטרת הברחתו לשטחים, תוך שבנהיגה צו גלום סיכון אינהרנטי להיקלעות למכבי בריחה ומרדף משטרתי, המעצימים את הסיכון התעבורתי.

אמנם למשיב אין עבר פלילי, אך מסוכנותו נלמדת מהראיות לכואורה והוא אינה ניתנת לאין באורה סביר ע"י ערבותות כספיות, שכן אין באלה כדי למנוע כניסה החזרת של המשיב לישראל למטרת ביצוע עבירות רכוש ובמהלכן, לסken גם חי אדם.

אני ערה לקיון של החלטות סותרות בשאלת שחרורם של שהוים בלתי חוקיים שביצעו בישראל עבירות רכוש חמורות יחד עם נהייה ללא רשות ועבירות נלוות. הסניגור המלומד הציג לעוני פסיקה בה שוחררו נאשימים כאלה בערבותיות כספיות. קיימות כמובן גם החלטות הפוכות.

דעתי היא, כאמור, כי בערבותיות כספיות אין כדי לאין את המסוכנות, ועל כן משמעות השחרור היא חשיפת ציבור האזרחים לסיונים חמורים נוספים מהמשיב, וזאת מעבר לחשש להימלטות מהדין, שאותו ניתן לאין באורה סביר ע"י השתת ערבויות כספיות.

לפיכך אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ד, 05 פברואר 2014, במעמד
הצדדים.